

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Y., spol. s r.o.**, so sídlom T., právne zastúpeného JUDr. E. K., advokátom v K., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ul. č. 13, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/14039-85322/2007/992517-r zo dňa 20. novembra 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/4/2008-66 zo dňa 01.10.2008 v časti výroku o náhrade trov konania takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7 S/4/2008-66 z 01. októbra 2008, v časti výroku o trovách konania **m e n í** tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 8 780,-- Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. E. K., advokáta so sídlom v K..

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 7S/4/2008-66 zo dňa 01.10.2008, zrušil rozhodnutie žalovaného č. I/223/14039-85322/2007/992517-r zo dňa 20. novembra 2007, ako aj rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 709/230/26448/07/DMag zo dňa 27.06.2007 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň súd v predmetnom rozsudku rozhodol

o trovách konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 7 908,35 Sk, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. E. K., do troch dní od právoplatnosti rozsudku a to s poukazom na § 250k ods.1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli z titulu zaplatenia súdneho poplatku za podanú žalobu v sume **2 000,-- Sk** a z titulu náhrady trov zastupovania advokátom.

Náhrada trov konania za právne zastupovanie bola priznaná za tri úkony právnej pomoci, prevzatie zastúpenia, podanie žaloby na súd a účasť na pojednávaní dňa 01.10.2008, $3 \times 1\,465,-- \text{ Sk} = 4\,395,-- \text{ Sk} + 3 \times 190,-- \text{ Sk} = 570,-- \text{ Sk}$ a 19 % DPH k odmene = **943,35 Sk** Celkovo priznaná náhrada predstavuje sumu **7 908,35 Sk** s poukazom na ust. § 11 ods. 1, § 16 ods.3, § 18 ods.3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“). Krajský súd poukázal na judikát NS SR č. sp. 5 Sžf 37/2007 zo dňa 19.02.2008.

Proti rozsudku č. k. 7 S/4/2008-66 zo dňa 01. októbra 2008 podal včas odvolanie žalobca napádajúc druhú časť výroku rozsudku, a to výroku o trovách konania, pretože podľa názoru žalobcu bola vec vo výroku o trovách konania po právnej stránke posúdená nesprávne. Uviedol, že z Rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. 7 S/4/2008 nie je zrejmé, prečo súd nepriznal úspešnému žalobcovi trovy právneho zastupovania podľa ustanovenia § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. tak, ako boli vypočítané právnym zástupcom žalobcu, krajský súd len poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 5 Sžf 37/2007, z ktorého je podľa žalobcu možné len predpokladať, že vychádzal z právneho názoru Najvyššieho súdu SR.

Podľa žalobcu, súd v zmysle ustanovenia § 244 ods. 1 a § 250 k ods. 1 O.s.p. a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. prizná právo na náhradu trov právneho zastupovania vo všeobecnosti podľa ustanovenia § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a len ak súd dospeje k záveru, že nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami, prizná právo na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Podľa žalobcu je táto skutočnosť jedinou podmienkou pre uplatnenie postupu podľa ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a v jeho prípade nebola splnená. Uviedol, že Daňový úrad Košice v rozhodnutí

č. 709/230/26448/07/DMag vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za december 2002 v sume 230 000 Sk, ktorý bol žalobcom uhradený.

Podľa názoru žalobcu, ak súd pri vyčíslení výšky tarifnej odmeny nemôže vychádzať z ustanovenia § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., lebo správne súdnictvo je založené na prieskume zákonnosti aplikácie verejných práv správnym orgánom a nie na rozhodovaní o priznaní práva, potom z rovnakých dôvodov pri vyčíslení výšky tarifnej odmeny nie je možné vychádzať ani z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Na záver žalobca uviedol, že je v rozpore s princípmi právneho štátu, ak pri rovnakom znení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a v rovnakých podmienkach sa trovy právneho zastupovania priznávajú rozdielne.

Žalobca s poukazom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. 7S/4/2008 zmenil výrok o trovách konania a žalobcovi priznal trovy konania vo výške uplatnenej právnym zástupcom žalobcu.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že v danej veci je potrebné rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/4/2008-66 v napadnutej časti, ktorá sa týka výroku o trovách konania, zmeniť podľa § 220 O.s.p.

Pokiaľ ide o výšku trov právneho zastúpenia, táto je upravená vo vyhláške č. 655/2004 Z.z.

V § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. sú uvedené pravidlá pre výpočet výšky základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty (ktorou je buď výška peňažného plnenia, cena veci alebo práva), pokiaľ je táto vyčísliteľná pevnou sumou.

Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch, alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Zostáva teda určiť, či konanie, predmetom ktorého je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/14039-85322/2007/992517 zo dňa 20. novembra 2007, ktorým žalovaný správny orgán potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice V č. 709/230/26448/07/DMag zo dňa 27.06.2007, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za zdaňovacie obdobie december 2002 v sume 230 000,-- Sk, je možné posúdiť ako vec resp. právo, ktorých hodnotu nie je možné vyjadriť v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s neprímeranými ťažkosťami, alebo ako vec, ktorej tarifná hodnota je známa.

Z rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že ten posúdil predmetný spor ako vec, ktorej hodnotu nemožno vyčíslieť v peniazoch, a preto priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 1 vyhlášky.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, predmetom sporu v tomto prípade je preskúmanie zákonnosti správneho rozhodnutia, pričom **výška rozdielu vyrubenej DPH nie je pre predmet sporu rozhodujúca**. Z tohto dôvodu je potrebné vychádzať pri rozhodovaní o náhrade trov konania z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby odvodiť z výpočtového základu zisteného podľa § 1 ods. 3 citovanej vyhlášky. V správnom súdnictve nie je teda možné priznať odmenu advokáta za poskytovanie právnych služieb podľa § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. z dôvodu, že správne súdnictvo je založené na preskúmaní zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov, t.j. pri aplikácii verejných práv správnymi orgánmi.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto časti odvolanie žalobcu posúdil ako nedôvodné.

Úspech odvolateľa Najvyšší súd SR vidí len v tom, že mu priznal odmenu za dva úkony právnej služby, a to za zastúpenie na pojednávaní dňa 09. júla 2008 a dňa 03. septembra 2008, ktoré boli odročené bez prejednávania veci, za ktoré mu patrí podľa § 14 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. štvrtina odmeny a ktorú si žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne uplatnil a vyčíslil dňa 01. októbra 2008.

V Rozsudku č.k. 7S/4/2008 Krajský súd v Košiciach rozhodol o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 250k ods. 1 prvá veta O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi vznikli trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku a v odmene za zastupovanie advokátom za 3 úkony právnej pomoci. Neodôvodnil však, prečo žalobcovi nepriznal odmenu podľa § 14 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ktorú si žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne uplatnil a vyčíslil.

Z tohto dôvodu k trovám právneho zastúpenia, ktoré priznal prvostupňový súd žalobcovi, pripočítal odvolací súd odmenu aj za ďalšie dva úkony právnej služby vo výške $2 \times \frac{1}{4}$ z 1 465,-- Sk t.j. 732,50 Sk + 19% DPH, t.j.139,175, spolu s DPH vo výške 871,675 Sk a trovy konania sú priznané v celkovej výške 8 780,025 Sk (7 908,35 Sk + 871,675 Sk), po zaokrúhlení **8 780,-- Sk.**

Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia aj pre odvolacie konanie (§ 224 ods. 1 OSP). Súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi s poukazom na § 250k ods. 1 veta prvá OSP nepriznal na náhradu, keďže v odvolacom konaní mal len čiastočný úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 04. decembra 2008

JUDr. Ivan Rumana, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková